

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci proti obžalovanému **K. K. a spol. pre zločin prijímania úplatku spolupáchateľstvom** podľa § 20, § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a iné na verejnom zasadnutí konanom 25. februára 2010 v Bratislave prerokoval odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len špeciálneho prokurátora) proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica zo 6. októbra 2009, sp. zn. BB – 3T 3/2009 a rozhodol

t a k t o:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie špeciálneho prokurátora **s a z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e:

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 6. októbra 2009, sp. zn. BB – 3T 3/2009, boli obžalovaní K. K. a R. V. podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodení spod obžaloby pre zločin prijímania úplatku spolupáchateľstvom podľa § 20, § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa spolupáchateľstvom podľa § 20, § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 24. októbra 2006 v čase okolo 11.00 hod. v B. v priestoroch prevádzky „P.“ po vzájomnej dohode ako pracovníci Colného kriminálneho úradu, pobočky Bratislava, pri plnení úloh podľa § 11 ods. 3 písm. e/ zákona NR SR č. 652/2004 Z. z. o orgánoch štátnej správy v colníctve v znení neskorších predpisov, žiadali od D. S. úplatok vo výške 50 000 Sk (1.659,70 €) za to, že v priestoroch uvedenej prevádzky nevykonajú kontrolu ohľadne dodržiavania colných predpisov a následne za to, že kontrolu nevykonajú, obžalovaný R. V.

v prítomnosti obžalovaného K. K. prijal od D. S. finančnú hotovosť vo výške 10 000 Sk (331,94 €) s tým, že zvyšnú čiastku 40 000 Sk (1 327,76 €) si prídu prevziať do dvoch dní, pričom k prevzatiu zvyšnej časti nedošlo.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie špeciálny prokurátor.

V odôvodnení podaného odvolania špeciálny prokurátor argumentoval tým, že v jednotlivých výpovediach svedka D. S. sú síce drobné rozpory, tieto však boli zapríčinené tým, že tento svedok tieto výpovede podal s dlhším časovým odstupom. Podľa názoru špeciálneho prokurátora však špecializovaný trestný súd D. S. ako kľúčovú osobu nevypočul, ale vzhľadom na jeho dlhodobý pobyt na neznámom mieste v cudzine len prečítal jeho svedecké výpovede, pričom v tomto smere nevyužil všetky inštitúty právneho styku s cudzinou, čím takto potom následne nedošlo ani k odstráneniu týchto vytýkaných rozporov.

V ďalšej časti poukázal na to, že obidvaja obžalovaní sa v deň predpokladaného spáchania skutku nachádzali pri stánku D. S., i keď akékoľvek „oficiálne“ aktivity k jeho osobe už mali ukončiť, o čom svedčia nepravdivé úradné záznamy, ktorými si podľa špeciálneho prokurátora vytvárali predpoklady na to, aby žalovanú trestnú činnosť mohli spáchať.

V neposlednom rade špeciálny prokurátor označil obhajobné tvrdenia obžalovaných v súvislosti s ich následným kontaktom so svedkom D. S. za nelogické a v tomto smere sa priklonil viac na stranu svedka D. S., ktorý tvrdil, že 25. októbra 2006 ho zastavili práve obžalovaní a kontrolovali ho, či nie je „nadrátovaný“.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti špeciálny prokurátor navrhol, aby na podklade ním podaného odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil špecializovanému trestnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť

napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom uvedeným v citovanom ustanovení zistil, že odvolanie proti rozsudku špecializovaného trestného súdu podala procesná strana na to oprávnená, proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohla, urobila tak v lehote ustanovenej v zákone, pričom odvolanie špeciálneho prokurátora nie je dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky úvodom považuje za potrebné uviesť, že súd v každej trestnej veci vo všeobecnosti je povinný postupovať tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie. Je potrebné s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiace tak proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, aby bolo možné vyniesť spravodlivé rozhodnutie.

Preto je potrebné, aby súd dostatočne objasnil vec v takom rozsahu, aby bolo zrejmé, že sa jednak skutok stal, tento vykazuje všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu a existuje spoľahlivý záver, že žalovaný skutok spáchal obžalovaný. Ak nebude splnená čo i len jedna z uvedených podmienok, nemožno dospieť k odsudzujúcemu rozsudku.

Súd nemôže vyvodzovať náležité zistenie skutkového stavu veci z domniek a hypotéz, čo aj s vysokým stupňom pravdepodobnosti, pokiaľ pripadá do úvahy aj iný priebeh skutkového deja.

Pokiaľ ostanú, po vykonaní všetkých dosiahnuteľných dôkazoch, v akomkoľvek smere pochybnosti o vine obžalovaného a tieto pochybnosti sa týkajú skutkových zistení, musí rozhodnutie súdu vyznieť v prospech obžalovaného.

Zásada prezumpcie neviný sa musí prejavíť v rozhodnutí v tom zmysle, že sa uplatní zásada „in dubio pro reo“.

Pri zisťovaní skutkového stavu, okrem požiadavky určujúcej rozsah a predmet dokazovania, je prioritná aj požiadavka týkajúca sa kvality skutkových zistení.

Pokiaľ ide o kvalitu skutkových zistení, potom skutkový základ rozhodnutia v trestných veciach musí byť zistený mimo dôvodnú pochybnosť, nestačí iba zistenie pravdepodobnosti. V danom smere platí pravidlo, že nedokázaná vina má v rozhodnutí súdu taký istý význam, ako dokázaná nevina.

V posudzovanom prípade okrem výpovede svedka D. S. neboli produkované žiadne ďalšie priame alebo nepriame dôkazy, ktoré by vo vzájomnej súvislosti s vyššie uvedenou svedeckou výpoveďou nespochybniteľným spôsobom preukázali, že sa vôbec skutok stal tak, ako je opísaný vo výrokovvej časti podaného obžalobného návrhu.

V tejto súvislosti treba dodať, že aj v prípade poznatkov, ktoré svedok D. S. uviedol v rámci svojej svedeckej výpovede (opis obžalovaných a spoznanie jedného z nich) sú takými skutočnosťami, s ktorými sa mohol bez akýchkoľvek problémov predtým oboznámiť, keďže v prípade D. S. išlo o záujmovú osobu colného kriminálneho úradu, ktorá bola zo strany obžalovaných rozpracovávaná a s ktorou prišli do bezprostredného kontaktu. Navyše je potrebné zdôrazniť, že táto osoba bola už v minulosti pre predaj neokolkovaných cigariet právoplatne odsúdená, pričom v tom čase sa nachádzala v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, pričom podľa vyjadrenia samotného D. S. v jeho stánku sa mohli nájsť ešte nejaké kartóny neokolkovaných cigariet.

V nadväznosti na tieto skutočnosti potom sa nedá s istotou vylúčiť ani iná verzia skutkového deja, a síce tá, že svedok D. S. v snahe vyhnúť sa ďalšiemu trestnému postihu urobil oznámenie, ktoré sa nemuselo zhodovať s objektívnou realitou. Tomu napokon nasvedčuje aj jeho postoj v neskoršom štádiu trestného konania, keď sa pobytom v cudzine na neznámom mieste úspešne vyhol svojej svedeckej výpovedi na súde, ktorej vykonanie by na jednej strane síce prinieslo odstránenie rozporov, ale na druhej strane by po stránke kvalitatívnej nič nezmenilo na dôkaznej situácii, ktorá vzhľadom na existujúce závažné pochybnosti bola správne špecializovaným trestným súdom vyhodnotená v prospech obžalovaných K. K. a R. V. tak, že boli spod obžaloby oslobodení, keďže nebolo preukázané, že skutok, pre ktorý boli trestne stíhaní, sa stal.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie špeciálneho prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 25. februára 2010

JUDr. Juraj K l i m e n t , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Cerovská